

[Arbejdsministeren.]

stedet for arbejdsløshedsunderstøttelse at opnå fuld arbejdsindtægt og derudover tilskud på 20 pct. af gennemsnitsindtægten for lønarbejdere er en indtægtsstigning af en sådan størrelse, at der efter min opfattelse ikke er baggrund for at foreslå den omhandlede yderligere forhøjelse af tilskud til dobbelt husførelse.

Spørgsmålet om vikarbureauer har vist alle de ærede ordførere været inde på og her til sidst også hr. Per Federspiel. Et af motiverne bag det ændringsforslag, jeg har stillet, og som udvalget har tiltrådt, er, at det ikke er muligt at drage en klar grænse mellem privat arbejdsanvisning og vikarbureauvirksomhed. Det er ikke let, og det vil i mange tilfælde ikke være muligt at se, om det er privat arbejdsanvisning, som altså er forbudt, eller om det er vikarbureauvirksomhed, der efter de hidtidige bestemmelser ikke har været forbudt. Behøvet for midlertidig arbejdskraft er naturligvis særlig stærkt på områder, hvor lovgivningen vanskeliggør midlertidig ansættelse, således som det f. eks. gælder på funktionærømråderne. Derfor er handels- og kontorområdet fra starten omfattet af dispensation i henhold til lovforslaget. Også andre grunde kan naturligvis i særlige tilfælde tale for, at der gives dispensation, således at vikarbureauvirksomhed kan finde sted, men det siger vel sig selv, at det må kunne begrundes positivt og skal gøres til genstand for saglig vurdering.

Det er selvk klart, og det er et svar til hr. Arne Larsen, at de nye bestemmelser om vikarbureauvirksomhed skal administreres i den ånd, hvori de nu er optaget i lovforslaget. Tilladelse til vikarbureauvirksomhed forudsætter altså en dispensation fra de gældende bestemmelser. Jeg fik af hr. Arne Larsen i et samråd i folketingsudvalget stillet det spørgsmål, om jeg ikke ville finde det rimeligt, at arbejdsministeriet kun kunne tillade sådan vikarbureauvirksomhed, hvis der fra de nærmest berørte arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationers side var enighed herom, og jeg svarede hertil, at det ikke var min hensigt at lade det ansvar, der ligger i at træffe den beslutning i det enkelte tilfælde, ligge andre steder end i arbejdsministeriet. Det er en høringsprocedure, det er en saglig behandling, der skal gøre det indtryk,

som saglige synspunkter gør, der skal lægges til grund for en afgørelse, men afgørelsen må på normal måde være den ansvarlige ministers.

Hr. Robert Christensen, hr. Erik Hansen (Ålborg amt) og vist også hr. Simonsen var inde på spørgsmålet om vikarbureauvirksomhed og nævnte i den forbindelse problemerne om husbond afløser og andre lignende former for støttevirksomhed i nødsituationer. Jeg vil gerne i den anledning for det første præcisere, at det forslag, vi her beskæftiger os med, ikke indeholder forslag om ændringer i reglerne om eller administrationen af forbuddet mod privat arbejdsanvisning. Hvad angår vikarbureauvirksomhed uden for handels- og kontorområdet, tror jeg, at de af hr. Robert Christensen nævnte spørgsmål om husbond afløsning og andre tilsvarende områder i virkeligheden slet ikke falder inden for begrebet vikarbureauvirksomhed. Hvis det i visse tilfælde dog skulle vise sig, at det må betragtes som vikarbureauvirksomhed i lovens forstand, ja, så foreligger der, så vidt jeg kan forstå på den fremstilling, jeg har hørt her og også i udvalget, situationer, der giver anledning til at se på, om der ikke er positive begrundelser for en dispensation, og vi vil i så fald naturligvis kunne påregne, at både de instanser, der skal rådgive os, og vi selv, der skal træffe beslutningen, vil se med velvilje derpå.

Erling Dinesen: Må jeg først sige, jeg er enig med fru Hanne Reintoft, når hun siger, at al demagogi må have en ende, og jeg vil derfor med forventning lytte til den næste tale, fru Hanne Reintoft holder her i tinget, det varer formentlig ikke så længe.

Jeg er derimod ikke enig med fru Hanne Reintoft, når hun føjer til, at vore arbejdsvilkår her er, at vi kun kan fremsætte forslag efter, at betænkningen er afgivet, det er jo ikke rigtigt. Der kan fremsættes selvstændige lovforslag, og hvis fru Hanne Reintoft havde fremsat det selvstændigt her i salen, var det gået til udvalget, der behandler disse ting, og fru Hanne Reintoft kunne så selv have deltaget i udvalgsbehandlingen.

Må jeg så gøre et par bemærkninger til hr. Per Federspiel, som omtalte vikarbureauerne. Jeg kunne egentlig godt have undt hr. Per Federspiel en bedre sag at forsvare så